

Tribunal Superior de Justícia
Sala Administrativa

TSJA.- 0000140/2018
ORIGEN.- 1000037/2017 - 00
NIG:
5300545320170000066

SENTÈNCIA 49-2019

PARTS:

Apel·lant: Sra. ESD

Representant: Sra. IOM

Advocat: Sra. EBC

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el dotze d'abril de dos mil dinou

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000037/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. ESD va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social (en endavant CASS), en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució d'aquest organisme, de data 10 de març de 2017, i que es

reconegués el seu dret a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia comuna.

A la demanda adjuntava diversa documentació mèdica, incloent-hi el dictamen pericial elaborat pel Dr. T. en via administrativa, el qual es conclou que el grau de menyscabament de la pacient era de 53,0375% (foli 24 de les actuacions), que, en ser superior al 50%, permet aplicar factors complementaris de edat (4,5%) i d'aptituds i formació professional (5%).

2.- La sentència del Tribunal Unipersonal 82/2018, de data 15 d'octubre, va desestimar la demanda interposada.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, l'agent ha interposat recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en el fet que, com sigui que les conclusions de la prova pericial elaborada pel Dr. T. no coincideixen amb les del perit judicial, Dr. V., calia haver fet una nova prova mèdica, i que la CASS no podria desconèixer la pericial del Dr. T. que fou nomenat en aplicació de l'article 257.2 de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social (en endavant LSS).

A la demanda es manté que l'informe elaborat en aplicació d'aquest precepte és vinculant per l'Administració.

4.- La CASS s'ha oposat al recurs de l'agent al·legant que la seva decisió es fonamenta en les apreciacions dels facultatius de l'Àrea de Control Sanitari que varen considerar que en el dictamen del Dr. T. es feia una valoració de les limitacions funcionals de la Sra. ESD que estaven sobrevalorades, conclusió que ha estat corroborada amb l'informe del perit judicial, Dr. V.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- D'acord amb l'article 166 de la LSS, la invalidesa derivada d'accident no laboral o malaltia comuna és la situació que resulta d'una deterioració prematura de l'organisme, mèdicament comprovada, derivada d'una malaltia comuna o d'un accident no laboral, presumiblement definitiva, i que produeix una reducció d'almenys el 60% de la seva capacitat de guany.

D'altra banda, l'article 257.2 de la LSS disposa que en els recursos administratius que tinguin per objecte la valoració de l'estat de salut de la persona assegurada, el Consell d'Administració de la CASS, abans de resoldre, pot demanar un informe mèdic que ha de ser elaborat per un

facultatiu especialista sense cap vinculació amb les parts, si bé aquest informe serà preceptiu quan el sol·liciti la persona assegurada en el seu recurs.

Tanmateix, aquest precepte no estableix que l'esmentat informe sigui vinculant per a la CASS que, en conseqüència, podrà apartar-se de les conclusions del mateix.

I això és el que va succeir en el cas que ens ocupa.

A més, de la previsió legal abans esmentada tampoc s'infereix que, en cas de discrepància de l'interessat amb la resolució de la CASS, si el particular interposa recurs contenciós i en el si d'aquest sol·licita una prova pericial, en el supòsit de que les conclusions d'aquesta no coincideixen amb l'informe elaborat per un metge independent en via administrativa, necessàriament calgui sol·licitar una nova prova pericial judicial, com una mena de prova diriment, que és la posició que manté l'agent.

Així, en la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal, la Batlle analitza, encertadament, la prova practicada, i arriba a la conclusió de que la prova pericial judicial elaborada pel Dr. V. és concloent, i que no està contradita per cap altre element de judici rellevant, llevat que l'informe del Dr. T., però que aquest no és vinculant, conclusió que també comparteix aquest Tribunal, com s'ha dit.

Com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Al mateix temps, també s'ha declarat el caràcter prevalent del dictamen dels perits sobre els informes de les parts, en base al caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

És cert que en el cas que ens ocupa l'informe elaborat en via administrativa per al Dr. T., també s'ha fet per un facultatiu especialista sense cap vinculació amb les parts, però al recurs d'apel·lació no s'ofereixen elements per entendre que han de prevaldre les conclusions de l'informe del Dr. T. sobre les del Dr. V., compte tingut que es limita a insistir en el caràcter vinculant de l'informe elaborat a l'empara de l'article 257.2 de la LSS.

En definitiva, cal confirmar la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. ESD contra la sentència dictada el 15 d'octubre de 2018 pel Tribunal Unipersonal de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedia, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.